אשר תחתיך ברזל׃ יתן יהוה את־מטר ארצך
אבק ועפר מן־השמים ירד עליך עד השמדך׃
יתנך יהוה נגף לפני אויביך דרך אחד תצא
אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ׃ והיתה נבלתך למאכל לכל
עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃
יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ יכה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ והיית ממשש
בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא
תצליח את־דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע׃ אשה תארש ואיש
אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו׃ שורך טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב
לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע׃
בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות
וכלות אליהם כל־היום ואין לאל ידך׃ פרי
אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים׃ והיית
משגע ממראה עיניך אשר תראה׃ יכך
יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר
לא תוכל להרפא׃ מכף רגלך ועד קדקדך׃
יולך יהוה אתך ואת־מלכך אשר תקים עליך

מטרא ואבקא די תחתתך תקיבא
כברזלא מלמעבד פירזז יתן יי
ית מטר ארעך אבקא ועפרא
מן שמיא יחות עלך עד דשגעיך׃
יתנך יי תבור קדם סנאך באורח
חדא תפוק לותיה ובשבע אורחן
תערוק מן קדמוהי והוי לזעוע לכל
מלכות ארעא׃ והוי נבילתך משגרא
למיכל לכל עופא דשמיא ולבעירא
דארעא ולית דמנדר׃ ימחינך יי
בשחין מצרי ובטחורין ובגרבא
ובחרס יבש די לא תיכול לאתפאה׃
ימחינך יי בטפשותא ובסמיותא
ובשעמומות לבא׃ והוי ממשש
בטיהרא כמא די ממשש עיורא
בקבלא ולא תצלח ית אורחתך
והוי כרם עשוק ואנוס כל יומיא
ולית דפריק׃ אתתא תירוס וגבר
אחרן ישפבנה׃ בית תבני ולא
תתיב ביה׃ כרמא תצע ולא
תחלניה׃ ותורך יהי נכיס לעינך ולא
תיכול מניה׃ חמרך יהי אנוס מן
קדמך ולא יתיב לך׃ שעך מסיר
לבעלי דבבך ולית לך פריק׃ ובנך
ובנתך מסירין לעם אחרן ועינך
חזין ומסגפן בגלהון כל יומא ולית
חילא בידך׃ אבא דארעך וכל
ליאותך ייכול עם די לא ידעתא
והוי כרם עשוק ורעוע כל יומיא׃
והוי משתטי מחזה עינך דתחזי
חזין׃ ימחינך יי בשחנא בישא על
רכבין ועל שקין די לא תיכול
לאתפאה מפרסת רגלך ועד
מוחך׃ יגלך יי יתך וית מלכך די
תקים עלך לעם די לא ידעתא את
ואבהתך ותפלח תמן לעממיא

והיורש תהיה מזיעך
שהתחשת מזיע׳ והיא
מרקבת פיוחיה׳ ופטו
הוא אוזו שמיך נחשת
ומרעך כברזל׳ שיקו השמי
מזיעבן׳ מעפשו ירדין
מעי כל עירק׳ והארץ
תהיה מזיעה מדך שמיין
הכמזל מזיע׳ ואין הפירות
מרקבין׳ וק השמים לא
יריקו מטר׳ מטר
מזיעך יובן
ועפר׳ ויקו דמטר מיעי
מעי יורד ולא על עירק
ואין מטרי להרבין מדך
העפר׳ והמוח כמוה ומעלה
את הזכר ומכסה אותה
עשב הזרעים שהן לחים
מן המים ומרבה מהן ועש
ליט ומתימש ומרקבן׳
לזעוה׳ לזיע׳ שיזעשל
שומע מטהרך מאך
ומאחרו אוילן שלא ימו
עלינו מדך שבא עליהן׳
שחין מיעים׳ רעהיד
מיזד לח מבפנים ומבחוץ
מחוץ מראה בבטרות׃
גרב׳ שחין לח׳ חרס
שיבש מחרס׳ תמהון לבב׃
אטום הלב׳ מישטודישון
עשוק׳ בכל מעשיך יהי
עבד׳ ישלנה׳ לשון שגע׳
פלגש׳ והסת כמהן וטמ׳
ישכבנה׳ ותיקון סופרים
הוא זה׳ תחללנו׳ כשנה
הרביעית׳ לאמל פרי׳
וכלות עליהם׳ מיעות
שישובן ומינם שבים
כל תוחלת שמיעה בחזה
חזויה כליון עינם׳ לשוא׳

ויכה
דשגעון
ועורון

ומתמהון לבב
עיהון דמוחיא
ודמלהון עבדין
בכון לבב׳ מיקון
ומשגע דעתון
ומשגע דעתון

סוס לא תרכב ולא תאמר עוד לאקיש
למעשה ידיך אשר תעבד ידיך׃
יהוה׃ ארבא מישוברם אהבם ודבר
פי שב אפי ממני׃ אהיה כמ
לישראל יפרח בשושנה ויך שרש
שרשיו כלבנון׃ ילכו יונקותיו ויהי
כזית הודו׃ ורוח לו כלבנון׃ ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן
זכרו׃ יין לבנון׃ אפרים מה לי עוד
עצבים אני עניתי ואשורנו
אני כברוש רענן ממני פריך

ומתחם והשאיר אחריו ברכה מנחה
ונסך ליהוה אלהיכם׃ תקעו
שופר בציון קדשו עצום קראו עצרה׃
אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים ויונקי שדים יצא
חתן מחדרו וכלה מחפתה׃ בין האו
לבין המזבח יבכו הכהנים משרתי
יהוה׃ ויאמרו חוסה יהוה על
עמך׳ ואל תתן נחלתך לחרפה למשל
בם גוים׳ למה יאמרו בעמים איה
אלהיהם׃ ויקנא יהוה לארצו ויחמל
על עמו׃ ויען יהוה ויאמר
לעמו הנני שולח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר
ושבעתם אתו׳ ולא אתן
אתכם עוד חרפה בגוים
ואת הצפוני ארחיק
מעליכם׳ והדחתיו אל
ארץ׳ ציה ושממה׳
פניו אל הים הקדמני׳
וסופו אל הים האחרון
ועלה באשו׳ ותעל